

Δημήτρης Καλογερόπουλος, μέλος της ΕτΠ
Παλαιό Φάληρο, Δευτέρα 5 Μαρτίου 2018

«ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ Η ΛΥΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ»

Σημαντικά συμπεράσματα προέκυψαν σχετικά με την αντιμετώπιση του προσφυγικού και μεταναστευτικού ζητήματος μέσα από την εκδήλωση με θέμα «Η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμέτωπη με την προσφυγική και μεταναστευτική κρίση. Ο ρόλος των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών» που πραγματοποίησαν ο δήμος Παλαιού Φαλήρου, η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος και το Κέντρο Διεθνούς και Ευρωπαϊκής Πολιτικής Οικονομίας και Διακυβέρνησης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Στην εκδήλωση, που έγινε στον πολυχώρο του δήμου Παλαιού Φαλήρου εκ των βασικών ομιλητών ήταν ο πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρίας Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης κ. Δημήτρης Καλογερόπουλος που είναι και μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Περιφερειών.

Πιο αναλυτικά στην ομιλία του ο κ. Καλογερόπουλος είπε:

«Τα τελευταία χρόνια, γινόμαστε όλοι μάρτυρες των μεγαλύτερων προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών προς την Ευρώπη μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Εκατομμύρια άνθρωποι έχουν εγκαταλείψει τις πατρίδες τους και αναζητούν καταφύγιο ή απλώς μια καλύτερη τύχη στα πλουσιότερα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Λόγω της γεωγραφικής τους θέσης, οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διαθέτουν παράλια στη Μεσόγειο, είναι εκείνες που δέχονται τον μεγαλύτερο αριθμό προσφύγων και μεταναστών. Αυτή η κατάσταση, δημιουργεί προβλήματα σε τρία επίπεδα:

- Πρώτον, στις τοπικές κοινωνίες, οι οποίες καλούνται να διαχειριστούν μια κατάσταση, για την οποία δεν διαθέτουν τα απαραίτητα εργαλεία.
- Δεύτερον, στα μεσογειακά κράτη, όπως η Ελλάδα και η Ιταλία, τα οποία που εκ των πραγμάτων γίνονται οι χώροι πρώτης υποδοχής των προσφύγων και των μεταναστών, και επομένως επωμίζονται δυσανάλογα μεγαλύτερο βάρος σε σχέση με τις χώρες της κεντρικής και της ανατολικής Ευρώπης.
- Και τρίτον, στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δεν επιδεικνύει πάντα την απαραίτητη αποφασιστικότητα για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων που προέκυψαν από την προσφυγική και μεταναστευτική κρίση. Ταυτόχρονα η συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης δοκιμάζεται

σκληρά από την απροθυμία ορισμένων κυβερνήσεων να ακολουθήσουν τις πολιτικές της και να επιδείξουν την απαραίτητη αλληλεγγύη.

Το να συζητάμε μόνο τι έχει γίνει, δεν θα μας λύσει το πρόβλημα. Το ζητούμενο είναι να δούμε τι μπορεί να γίνει από εδώ και πέρα: πώς μπορούμε να δώσουμε πρακτικές απαντήσεις σε πιεστικά ερωτήματα. Πρώτον, τα νησιά μας στο Ανατολικό Αιγαίο δεν γίνεται να καταντήσουν αποθήκες ψυχών. Δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί για πολύ ακόμα ο συνωστισμός εκεί χιλιάδων ανθρώπων, προσφύγων και μεταναστών, που εγκλωβίζονται για μήνες. Οι τοπικές κοινωνίες δεν το αντέχουν και οι ίδιοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες υποφέρουν. Είναι, επομένως, απολύτως απαραίτητο να δοθεί προτεραιότητα στην αποσυμφόρηση των νησιών. Δεν είναι δυνατόν κάποιες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αρνούνται την ανακατανομή των προσφύγων, παραβιάζοντας κατάφωρα τις αποφάσεις των αρμόδιων ευρωπαϊκών οργάνων.

Δεύτερον, πρέπει να επιταχυνθούν άμεσα οι διαδικασίες για τον προσδιορισμό των ιδιοτήτων των ατόμων που έρχονται στα νησιά. Όσοι είναι πρόσφυγες, θα πρέπει να ακολουθούν την πορεία που επιβάλλει το καθεστώς διεθνούς προστασίας που δικαιούνται. Όσοι δεν υπάγονται σε αυτή την κατηγορία, αλλά είναι παράτυποι μετανάστες, θα πρέπει να επαναπροωθούνται. Όσο κι αν το θέλουμε, δεν μπορούμε να περιθάψουμε όλους τους κατατρεγμένους του κόσμου. Έχουμε, όμως, υποχρέωση να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για εκείνους που έχουν πραγματική ανάγκη.

Τρίτον, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαθέσει περισσότερους πόρους προς τις Τοπικές και Περιφερειακές Αρχές των περιοχών εκείνων που αντιμετωπίζουν το οξύτερο πρόβλημα. Όσοι έχουμε ασχοληθεί ενεργά με την τοπική αυτοδιοίκηση, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο πρώτος και σημαντικότερος κρίκος στην αλυσίδα της αντιμετώπισης της κρίσης είναι οι Τοπικές και Περιφερειακές Αρχές. Ο φίλος δήμαρχος Σάμου το ξέρει καλύτερα από τον καθένα. Οι Δήμοι είναι εκείνοι που πρώτοι σηκώνουν το βάρος της πρώτης φροντίδας των προσφύγων και των μεταναστών, τους οποίους καλούνται να περιθάψουν, να στεγάσουν και να συντηρήσουν σε συνθήκες ανθρώπινης αξιοπρέπειας, συχνά για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα. Κι όμως, οι Δήμοι και οι Περιφέρειες καλούνται να σηκώσουν αυτό το βάρος πολλές φορές χωρίς να έχουν ούτε τα ελάχιστα μέσα.

Τέταρτον, στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να συνεχιστούν οι προσπάθειες για την εμπέδωση και την ενίσχυση του κοινού ευρωπαϊκού πλαισίου για τη μετανάστευση και την πολιτική ασύλου. Αυτό σημαίνει ότι είναι απολύτως αναγκαία η αναθεώρηση του καθεστώτος του συστήματος του Δουβλίνου, το οποίο

προσδιορίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς που καθορίζουν ποιο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο για την εξέταση αίτησης χορήγησης ασύλου.

Πέμπτον, πρέπει να σκεφτούμε και να σχεδιάσουμε πώς θα ενσωματώσουμε στις ευρωπαϊκές κοινωνίες τους ανθρώπους εκείνους που τελικά θα μείνουν στην Ευρώπη. Να μην νιώθουν ξένοι σε αυτές ή αποκλεισμένοι, αλλά παραγωγικά κύτταρά τους. Να βρουν σπίτι και δουλειά, σχολείο για τα παιδιά τους, να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας, να έχουν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης. Με το στρίμωγμά τους στα νησιά, δεν λύνουμε το πρόβλημα.

Εκτον οι ΜΚΟ θα πρέπει να κάνουν απολογισμό επίσημο στην Ε.Ε. για τα χρήματα που παίρνουν, που χρησιμοποιήθηκαν και ποια αποτελέσματα υπήρξαν. Θα πρέπει να έχουν άμεση συνεργασία με τις τοπικές αρχές.

Εβδομον θα πρέπει να ορισθεί υπεύθυνος στα Hot Spot. Δεν πρέπει να είναι ξέφραγο αμπέλι. Να ξεχωρίσουν όσοι δικαιούνται άσυλο από τους άλλους.

Αυτοί είναι σε γενικές γραμμές οι πέντε άξονες των εισηγήσεών μου προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή των Περιφερειών, οι οποίοι έχουν ενσωματωθεί στη γνωμοδότησή μου που αναμένεται να υιοθετηθεί στο τέλος Μαρτίου.

Πριν κλείσω την εισαγωγική μου παρέμβαση, θέλω να κάνω ακόμα ένα μικρό σχόλιο. Η προσφυγική και η μεταναστευτική κρίση συγκλόνισε και εξακολουθεί να συγκλονίζει την πολιτική τάξη της Ευρώπης. Εκλογικές αναμετρήσεις επηρεάστηκαν και θα συνεχίσουν να επηρεάζονται από την εξέλιξη της κρίσης και από τον τρόπο που θα τη διαχειριστούμε. Με το να μένουμε αδρανείς ή με το να βάζουμε το πρόβλημα κάτω από το χαλί, στρώνουμε το δρόμο στην επικράτηση ακραίων φωνών. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έλεγε: «Η αναβολή με αρρωσταίνει». Και πράγματι: χρόνος για άλλη αναβολή δεν υπάρχει. Η ΕτΠ έχει ξεκινήσει μια νέα προσπάθεια για την συνοχή και την αλληλεγγύη μαζί με των 100χιλιάδων αυτοδιοικητικών μονάδων και 300 περιφερειών της Ευρώπης. Ένα νέο ξεκίνημα της Ευρώπης από κάτω προς τα επάνω για να προωθηθούν οι κοινές αξίες και τα κοινά Ευρωπαϊκά Συμφέροντα.»

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο πρόεδρος της ΚΕΔΕ και μέλος της ΕτΠ Γιώργος Πατούλης, οι δήμαρχοι: Σάμου και αντιπρόεδρος στο Κογκρέσο των Δήμων της Ευρώπης Μιχάλης Αγγελόπουλος, Παλαιού Φαλήρου Διονύσης Χατζηδάκης, Αιγάλεω Δημήτρης Μπίρμπας, ο Ελληνικού - Αργυρούπολης Γιάννης Κωνσταντάτος, ο πρόεδρος της ΠΕΤΑ και μέλος της ΕτΠ Νίκος Χιωτάκης, ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΕΤΑΑ Θεόδωρος Γκοτσόπουλος, το μέλος της ΕτΠ Σπύρος Σπυρίδων, ο τ. πρόεδρος της ΚΕΔΕ Κώστας Ασκούνης, ο τ. δήμαρχος Χαλανδρίου Γρηγόρης Ζαφειρόπουλος, ο πρόεδρος των Ελλήνων Γιατρών του Κόσμου Νικήτας Κανάκης, ο αναπληρωτής καθηγητής

του Παντείου Πανεπιστημίου Άγγελος Συρίγος, ο επιστημονικός συντονιστής του Κέντρου Διεθνούς Ευρωπαϊκής Πολιτικής Οικονομίας και Διακυβέρνησης Αντώνης Κλέφης, πολίτες αλλά και πολλοί φοιτητές του Παντείου που μετείχαν στην ανοικτή συζήτηση.

